

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCIII. — Izdan in razposlan 20. dne decembra 1913.

Vsebina: (Št. 259—262.) 259. Dopustilnica za lokalno železnico od Lane-Burgstalla v Oberlano. — 260. Ukaz o izplačevanju izplačil za račun dalmatinskih finančnih oblastev po poštni hranilnici. — 261. Ukaz, s katerim se za leto 1914. določajo množine cukra, ki se smejo pristojbine prosto odpraviti v Bosno in Hercegovino. — 262. Ukaz, s katerim se deželna osrednja šola za košarstvo v Levovu oznamenja za tak zavod, čigar izpričevala o uspešno dovršenem obiskovanju docela ali deloma nadomeščajo dokaz redno dovršenega učnega razmerja, oziroma dokaz o predpisani dobi porabljanja za pomočnika v rokodelski obrti.

259.

Dopustilnica z dne 8. decembra 1913. l.

za lokalno železnico od Lane-Burgstalla v Oberlano.

Na podstavi Najvišjega pooblastila podeljujem v porazumu z udeleženi ministristvi občini Lana na Tirolskem po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, v zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) ter zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokalne železnice s pravilnim tirom od postaje Lana-Burgstall c. kr. priv. železnice Bolcan-Meran čez Niederlano in Mitterlano v Oberlano.

§ 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživa koncesijonarka v členih VI do XII zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) omejenе ugodnosti.

§ 2.

Koncesijonarka je dolžna, gradnjo dopuščene železnice dokončati najdalje v enem letu, računaje

od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter tudi vzdrževati po njej obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bode držala gorenjega roka za gradnjo ter da izvrši in opremi železnico, kakor zahteva dopustilo, naj dá koncesijonarka na zahtevanje c. kr. državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala gorenja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 3.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje koncesijonarki pravica razlastitve po določenih doličnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesijonarki tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi c. kr. državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§ 4.

Koncesijonarki se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravhati po vsebini te dopustilnice

in po dopustilnih pogojih, postavljenih po c. kr. ministrstvu za železnice, ter po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, ki se dadó morda v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, toliko, kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, posebno na zmanjšano vozno brzino zdelo dopustno c. kr. ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izdá c. kr. ministrstvo za železnice.

§ 5.

Vojaščina se mora prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru ter gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, ki bodo vsakčas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi na deželno brambo in črno vojsko obeh državnih polovic, na tirolske deželne strelce ter na orožnike, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in kontrolne zборе.

Koncesijonarka je dolžna pristopiti k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opremnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, nadalje pristopiti k vsakčas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojne ter k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal s 1. dnem junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakčas veljajoči predpis za vojaške prevoze po železnicah, potem vsakčas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojne zadobé za koncesijonarko moč in veljavo z dnem, katerega se prične po dopuščenih železnici obrat. Predpisi omenjene vrste, ki se izdadó šele po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesijonarko veljavnost, čim se ji naznanijo uradno.

Te dolžnosti ima koncesijonarka samo toliko, kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozi-

rom na sekundarni značaj železniške proge in na olajšila, podeljena vsled tega gledé naprave, opreme in vrste obrata.

Koncesijonarka je dolžna, oddajaje službe se ozirati v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz c. in kr. vojske, c. in kr. vojne mornarice in c. kr. deželne brambe.

§ 6.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. dr.) naj slično veljajo znižani tarifni postavki, veljajoči za vojaške prevoze.

§ 7.

Koncesijonarka nima pravice oddajati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen če c. kr. državna uprava to izrečno dovoli.

C. kr. državni upravi se pridržuje pravica, kadarkoli prevzeti obrat dopuščene železnice in ga v potem še ostali dopustilni dobi voditi za račun koncesijonarke.

V tem primeru mora koncesijonarka stroške, ki res nastanejo vsled tega obratovanja, povrniti c. kr. državni upravi.

V ostalem je pogoje tega obratovanja uravnati z obratno pogodbo, ki se sklene s koncesijonarko.

§ 8.

Koncesijonarka je dolžna skrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in za oskrbo njihovih družin in v ta namen pristopiti k pokojninskemu zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železniško podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesijonarko kakor pri imenovanem pokojninskem zavodu.

To oskrbo je izvršiti tako, da mora koncesijonarka ali podjetje, ki stopi na njeno mesto, zglasiti

stalne uslužbence z dnem, katerega se stalno namestijo, izmed drugih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo kakor strojevodje, vozovodje, sprevedniki, čuvaji ali postajski služabniki, ob primerni uporabi najpozneje, ko so dovršili tri službena leta, pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri svoji pokojninski blagajnici.

§ 9.

Koncesijonarka ima dolžnost po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XXV zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149), vsakčas dopuščati c. kr. državni upravi na njeno zahtevanje skupno rabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se šele napravijo v bodoče in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela c. kr. državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih delnih kosih.

§ 10.

Koncesijonarki se daje pravica, da s posebnim dovoljenjem c. kr. državne uprave in s pogoji, ki jih postavi državna uprava, naredi delniško družbo, ki stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarke.

Družbena pravila ter obrazci delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrenja c. kr. državne uprave.

Izdaja prednostnih obligacij je izključena.

Znesek resnične ter nominalne napravnice glavnice potrebuje odobrenja c. kr. državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res porabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, všteti nabavo vozil, ter za dotacijo glavnične reserve, ki jo določi c. kr. državna uprava, in se prav izkažejo, prištevši interkalarni obresti, ki se res izplačajo med grajenjem in pa kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb ali ako bi bilo treba pomnožiti

obratne uredbe, se smejo dotični stroški prišteti k napravni glavnici, če je privolila c. kr. državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih uredb in se stroški prav izkažejo.

Vso napravno glavnico je odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem načrtu, ki ga odobri c. kr. državna uprava.

§ 11.

C. kr. državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat oddana, odkupiti vsakčas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imelo železniško podjetje v poslednjih sedmih letih pred odkupom; od tega se odbijejo čisti doneski najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

2. Ako se železnica odkupi pred pretekom časne davčne prostosti, ustanovljene v § 1, je za ostalo dobo davčne prostosti tako najdeni poprečni čisti donos teh petih let odkupna renta, ki se izplača davka prosto. Za čas po preteku davčne prostosti je hkratu ovedeti odkupno rento tako, da se od donosov, privzetih v poprečni preračun, izračuni davek z dokladami vred po odstotnem postavku dotičnih let in se odbije od donosov. K ostanku se z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je odslej plačevati od odkupne rente po § 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteje pribitek v višini ene devetinke tega čistega donosa.

3. Če bi se pa železnica odkupila po preteku časne davčne prostosti, določene v § 1, tedaj je ob preračunu letnih čistih donosov z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, ki zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni preračun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračuniti davek z dokladami vred po odstotnem postavku dotičnih let ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu poprečnemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga

je plačevati od odkupne rente po § 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prištetemu pribitek v višini ene devetinke tega čistega donosa.

4. V zmislu spredaj stoječih določil ovedeni poprečni čisti donesek je potem koncesijonarki kakor odškodnino za odkup železnice v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

5. Ako bi se pa železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po spredaj stoječih določilih v odstavkih 1 do 3 najdeni poprečni čisti donos brez pribitka, navedenega v odstavkih 2 in 3, ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak tisti letnini, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po c. kr. državni upravi odobrene delniške glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo da država za odkup železnice, v tem, da država plačuje spredaj navedeno letnino v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne koncesijonarki rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

6. Državi se nadalje pridržuje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določilih spredaj stoječih točk plačevati koncesijonarki, plačati glavnico, ki je enaka glavnici diskontovani vrednosti tega plačila, po štiri odstotno na leto, računa obresti od obresti — seveda odbivši pribitek, obsežen morda v zmislu določil odstavkov 2 in 3 v teh plačilih.

Ako se država odloči plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

7. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1 do 6, brez daljnjega odpote v bremen čisto, oziroma samo s še nepoplačanimi ostanki z odobrilo c. kr. državne uprave najetih posojil obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi premičnimi in nepremičnimi rečmi, všteti vozila, zaloge gradiva in blagajnične zaloge, dovlačnice, ki so eventualno last koncesijonarke, in postranska opravila ter iz napravne glav-

nice narejene obratne in glavnice reserve, kolikor niso bile že določile primerno uporabljene z odobrilo c. kr. državne uprave.

8. Sklep c. kr. državne uprave o izvrševanju državne odkupne pravice, ki se mora zgoditi vselej s pričetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposrednje zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se odkupi železnica;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki naj, bodisi kakor pritiklina železniškega podjetja, bodisi v poplačilo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preidejo na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo država plača železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše poprave odkupne cene (št. 1 do 6), ki jo je ovedeti začasno, z navedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

9. C. kr. državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo postaviti hkratu posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka prodaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve tega posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega opravičnega obrača ali povzročajo trajno obremenitev.

10. Koncesijonarka je dolžna poskrbeti za to, da bo mogla c. kr. državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesijonarka ne izpolnila te dolžnosti, ima c. kr. državna uprava pravico tudi brez privolitve koncesijonarke in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest oznamene imovinske predmete.

Počenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države in potem-takem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pa mora tudi samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do gorenjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

11. C. kr. državna uprava si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 8) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesijonarka je dolžna c. kr. državni upravi ako bi se to zahtevalo, na razpolago dati pravne listine, katere bi bile morda še potrebne z njene strani.

§ 12.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9, lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računa se od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

C. kr. državna uprava sme po pogojih, navedenih v § 16, izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka.

§ 13.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojskega, všteti vozila, zaloge gradiva in blagajnične zaloge, dovlačnice, ki so eventualno last koncesijonarke, in postranska opravila, ter iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične reserve, kolikor niso bile že določile primerno uporabljene z odobrilom c. kr. državne uprave.

§ 14.

Ko mine to dopustilo, kakor tudi, ko se odkupi železnica (§ 11), obdrži koncesijonarka last rezervnega zaklada, nastavljenega iz lastnega donosa podjetja, in pa kar bi imela po obračunih terjati,

potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih in pridobljenih iz lastne imovine, katera si je koncesijonarka sezidala ali pridobila sama po pooblastilu c. kr. državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritiklina železnice.

§ 15.

C. kr. državna uprava ima pravico se prepričati, da je gradnja železnice ter obratna uredba po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

C. kr. državna uprava ima tudi pravico po odposlanem organu pregledovati gospodarstvo in posebno po nadzornih organih, pošiljanih ob stroških koncesijonarke, kakorkoli se ji zdi primerno, pregledovati, da se izvaja gradnja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi c. kr. državna uprava, tudi pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, ter na občne zборе, in tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotno morda zakonom, dopustilo ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javnim koristim; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost si izprositi takoj odločbo c. kr. ministrstva za železnice, ki jo je dati brez odloga in ki veže družbo.

Za tukaj določeno nadzorovanje železniškega podjetja mora koncesijonarka z ozirom na opravično breme, ki je združeno s tem, plačevati letno poprečno odškodnino, koje višino določi državna uprava oziroma se na obseg podjetja lokalne železnice.

§ 16.

C. kr. državni upravi se nadalje pridržuje pravica, da se sme, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe. Zlasti se sme izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred potekom dopustilne dobe, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v § 2 ustanovljene o dovršitvi gradnje in o začetku obrata, kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu § 11, lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

Forster s. r.

260.

Ukaz finančnega ministrstva in trgovinskega ministrstva v pora- zumu z Najvišjim računiščem z dne 9. decembra 1913. l.

**o izplačevanju izplačil za račun dalmatinskih
finančnih oblastev po poštni hranilnici.**

§ 1.

Od 1. dne januarja 1914. l. naprej je na-
stopna izplačila, ako jih nakazujejo finančno deželno
ravnateljstvo v Zadru, finančna prokuratura v Zadru,
potem oblastva, ki so podrejena finančnemu dežel-
nemu ravnateljstvu in imajo pravico nakazovanja,
izplačevati po poštni hranilnici:

- a) aktivitetne prejeme;
- b) nagrade, pomoči, popotne stroške in dnev-
ščine, prispevke za bolniško zavarovanje in
zavarovanje zoper nezgode, poprečnine,
predplačila, podpore, najemnine, zasluzke do-
bavnikov in kontrahentov, povračila in nagrade
za sodelovanje ob ugotavljanju davčnih podlag
in ob pobiranju davka, davčne izvršilne stroške,
deleža na povračilnih stroških za kopije ka-
tastriških operatov, preodkazilo deželnemu za-
kladu, nadomestke;
- c) dohodarstvena povračila, restitucije in boni-
fikacije, izvzemši primere, v katerih je izplačilo
naviezano na določne pogoje, ki jih je dokazati
še le pri blagajnici sami;
- d) depozite v gotovini, stipendije in užitke
ustanov.

§ 2.

Nadalje je izplačevati po poštni hranilnici:

- a) imovine, ki se pokažejo iz obdobjih obračunov
o prikladah, dokladah in nakladah, ki jih
državni organi pobirajo za avtonomne kor-
poracije;
- b) zneske, ki jih je komisijsko izplačevati za račun
državnih oblastev.

§ 3.

Izvezeta od izplačevanja po poštni hranilnici so:

- a) plačila upravičenim prejemnikom, ki bivajo
v inozemstvu;
- b) plačila, ki se morajo plačevati v efektivnem
zlatu;
- c) plačila za račun Ogrskega, skupnih oblastev in
avtonomnih organov;
- d) izplačila, ki jih je po § 18 ministrstvenega
ukaza z dne 9. marca 1898. l. (drž. zak. št. 41)
zalagati iz ekspensne blagajnice c. kr. finančne
prokureture v Zadru;
- e) komisijske pristojbine carinskih uradnikov, ki
jih ne odobri računski oddelek finančnega de-
želnega ravnateljstva.

§ 4.

Za izdatke, ki jih je realizovati v nakaznem
prometu poštne hranilnice, posluje za izvršujočo bla-
gajnico edino le finančna deželna blagajnica v Zadru
in za likvidujoči organ edino le računski oddelek
finančnega deželnega ravnateljstva v Zadru.

Temu računskemu oddelku je v zmislu ukaza
z dne 8. januarja 1911. l. (drž. zak. št. 4) vročevati
tudi izdatke sodnih zastavnih in preodkaznih sklepov
(prepovedi dolžnikovemu dolžniku), ki so bili doslej
določeni za izplačujoče blagajnice.

§ 5.

Po poštni hranilnici se izplačuje na dolg poštno-
hranilničnega čekovnega računa finančne deželne
blagajnice v Zadru na podstavi čekov, in sicer ali
v gotovini ali, ako je prejemnik plačila pri klirin-
škem prometu poštne hranilnice in je njegov račun
znan računskemu oddelku, s pripisom.

Ako se izplača v gotovini, morajo upravičeni
prejemniki, ako gre za take aktivitetne prejeme
državnih uslužbencev, ki se potrjujejo s podpisov-
anjem plačilnih seznamkov v zmislu ministrstve-
nega ukaza z dne 14. decembra 1904. l. (drž. zak.
št. 166), podpisovati prejemna potrdila, ki jih poštna
hranilnica ob izplačilu pobere za finančno upravo
z obrazcem pobotnice, ki je natisnjen pri izplačilni
listini (plačilni nakaznici poštne hranilnice).

Tako ob izplačilu v gotovini kakor tudi ob pripisu je plačati kolkovnine, pripadajoče od zneskov, ki jih je izplačati, ne v kolkovnih znamkah, temveč neposrednje (§ 28/b prist. zak. z dne 9. februarja 1850. l. [drž. zak. št. 50]) in jih pobrati odbitkoma, kakor se je to zaukazalo glede aktivitetnih prejemkov državnih uslužbencev z ministrstvenim ukazom z dne 17. septembra 1905. l. (drž. zak. št. 150).

Za izplačilo potom pripisa je potrebno, kolikor ne gre za aktivitetne prejemke državnih uslužbencev, potrjene v plačilnem seznamku, da izjavi stranka upravičena prejemnica, da privoljuje v odbitek kolka. Ako bi se ne podala taka izjava, je treba znesek izplačati v gotovini.

§ 6.

Zneski, ki se izplačujejo po poštni hranilnici, se likvidujejo uradoma na podstavi uradnih pomočkov, ki so predloženi računskemu oddelku, in v bodoče torej praviloma ni več treba prilagati pobotnic v ta namen. Samo ob izplačilu pridržanih prepovedanih zneskov upnikom, potem ustanov in stipendijev mora upnik, oziroma uživalec ustanove ali stipendist poprej predložiti pobotnico likvidujočemu računskemu oddelku, da jo likvidira. Te pobotnice je izdajati nekolkovane z ozirom na to, da se plača kolkovnina neposrednje (odbitkoma).

§ 7.

O zneskih, realizovanih po poštni hranilnici, obvesti prejemnika plačila (pri aktivitetnih prejemkih, potrjenih v plačilnih seznamkih, oblastvo ali urad) pristojni izročilni poštni urad, in sicer pri izplačilih v gotovini z vročitvijo „plačilne nakaznice“, pri pripisih z vročitvijo „računskega izpiska“. S „plačilno nakaznico“ ali z „računskim izpiskom“ se vroči prejemniku plačila knjižni izpisek, iz katerega se dádo navadno spoznati poleg kosmatega zneska tudi odbitkoma pobrane kolkovnine in kaki drugi odbitki in ki obsega natančnejše podatke o tem, na kar se nanaša plačilo.

Na podstavi „plačilne nakaznice“ je priti po nakazani znesek, ako se po poštournadnih predpisih itak ne vroči stranki hkratu s „plačilno nakaznico“, na pristojni izročilni poštni urad, na Dunaju pa morajo v I. okraju stanujoče zasebne stranke priti ponj k blagajnici poštne hranilničnega urada.

Eventualne reklamacije je pošiljati edino le računskemu oddelku finančnega deželnega ravnateljstva v Zadru.

Schuster s. r.

Engel s. r.

261.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 15. decembra 1913. l.,

s katerim se za leto 1914. določajo množine cukra, ki se smejo pristojbine prosto odpraviti v Bosno in Hercegovino.

Na podstavi odstavka II, točke 3, sklepnega zapisnika k členu XIII pogodbe o uravnavi vzajemnih trgovinskih in prometnih odnošajev med kraljevini in deželami, zastopanimi v državnem zboru, in med deželami svete ogrske krone (drž. zak. št. 278 iz l. 1907.), se v porazumu s kraljevim ogrskim finančnim ministrstvom določa množina cukra, ki se sme pristojbine prosto odpraviti iz kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, v Bosno in Hercegovino, za leto 1914. s 34.200 q.

Od te letne množine cukra se smejo pristojbine prosto odpraviti:

1. Pošiljatve kandiscukra do skupne letne množine 200 q na pošiljalnih uradih, ki jih vsakočasno določi c. kr. finančno ministrstvo;

2. tiste pošiljatve cukra z ne več nego 25 q posamezne teže, ki se brez uporabe javnega prevoznega zavoda pošiljajo na pošiljalnih uradih, ki jih je vsakočasno določilo c. kr. finančno ministrstvo, do letne skupne množine 8350 q;

3. ostajajoči ostanek iz tistih tačas obratovanih narejalskih cukra in svobodnih skladov cukra, ki so smela doslej na podstavi točke 3 § 5 ukaza finančnega ministrstva z dne 2. januarja 1908. l. (drž. zak. št. 4) množine cukra pristojbine prosto odpravljati v Bosno in Hercegovino, in sicer v razmerju njihovih dosedanjih letnih deležev.

Izmed letnih množin, ki pripadajo na podjetja, oznamljena v točki 3, in ki so pripuščene po točki 2 na posameznih pošiljalnih uradih za pristojbine prosto odpravo, se sme v teku enega koledarskega mesca odpraviti vedno le po osmi del.

Ta ukaz dobi moč z dnem razglasitve.

Engel s. r.

262.**Ukaz trgovinskega ministra v porazumu z ministrom za javna dela
z dne 15. decembra 1913. l.,**

s katerim se deželna osrednja šola za košarstvo v Levovu oznamenja za tak zavod, čigar izpričevala o uspešno dovršenem obiskovanju docela ali deloma nadomeščajo dokaz redno dovršenega

učnega razmerja, oziroma dokaz o predpisani dobi porabljanja za pomočnika v rokodelski obrti.

Na podstavi § 14 *a* zakona z dne 5. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 26), s katerim se izpreminja in dopolnjuje obrtni red, se ukazuje, da se ministrstveni ukaz z dne 27. julija 1907. l. (drž. zak. št. 193) enako kakor na učilišča, našteta v § 1, odstavek 2, pod točko II tega ukaza, uporablja tudi na deželno osrednjo šolo za košarstvo v Levovu.

Ta ukaz dobi takoj moč.

Trnka s. r.

Schuster s. r.